

سجاد باعنی علی اباد، ۱۴۰۲

نقش میانجی درگیری تحصیلی و امید به تحصیل در رابطه بین سرمایه تحولی بیرونی و پایستگی تحصیلی دانش‌آموزان

هدف از این پژوهش بررسی نقش میانجی درگیری تحصیلی و امید به تحصیل در رابطه بین سرمایه‌های تحولی بیرونی و پایستگی تحصیلی می‌باشد. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی و براساس هدف کاربردی است. تمام دانش‌آموزان مقطع متوسطه اول در شهر سبزوار که در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به عنوان جامعه آماری انتخاب شدند و با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای ۵۵۰ نفر دانش‌آموز برای تکمیل پرسشنامه‌ها انتخاب شدند که ۴۷۱ نفر به پرسشنامه پاسخ دادند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس درگیری تحصیلی ریو (AEQ)، پرسشنامه امید به تحصیل خرمایی و کمری (AHS)، پرسشنامه سرمایه تحولی بنسون (DAS) و پرسشنامه پایستگی مارتین و مارش (ABS) تحصیلی بود. جهت تحلیل داده‌ها از طریق مدل‌یابی ساختاری و از نرم‌افزارهای SPSS-26 و Amos-24 استفاده شد. طبق یافته‌ها، ضریب مسیر مستقیم سرمایه‌های تحولی به درگیری تحصیلی و امید به تحصیل به ترتیب $0/469 = ?$ و $0/791 = ?$ در سطح $0/01$ معنادار است. ضریب مسیر مستقیم سرمایه‌های تحولی به پایستگی تحصیلی با ضریب استاندارد $0/492$ با $P 0/498 =$ ، ضریب مسیر مستقیم درگیری تحصیلی به پایستگی تحصیلی $0/311 = ?$ با مقدار $0P/639 =$ و ضریب مسیر مستقیم امید به تحصیل به پایستگی تحصیلی معنادار نیست. در نهایت اثر غیرمستقیم سرمایه‌های تحولی به پایستگی تحصیلی از طریق درگیری تحصیلی ($0/115 = ?$ ، $P 0/678 =$) و امید به تحصیل ($0/014 = ?$ ، $P 0/702 =$) معنادار نمی‌باشد. بنابراین طبق نتایج پژوهش مدل فرضی دارای برازش خوبی نیست و دو متغیر درگیری تحصیلی و امید به تحصیل میانجی‌گری بین سرمایه تحولی بیرونی و پایستگی تحصیلی ندارند.

کلیدواژه‌ها: درگیری تحصیلی، امید به تحصیل، سرمایه تحولی بیرونی، پایستگی تحصیلی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۲۹۹۰۷۹۴۱۴۷۰۴۶۲۰۱۸۱۶۲۷۴۶۸۵۹

تاریخ دفاع: ۱۴۰۲/۰۶/۲۶

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: ابراهیم نامنی

Thesis:

The structural model of the mediating role of academic engagement and academic hope in the relationship between external transformational capital and students'

academic Buoyancy

The purpose of this research is to investigate the mediating role of academic engagement and academic hope in the relationship between external transformational capital and academic Buoyancy. The current research method is a correlational descriptive method based on the practical purpose. All First secondary students in Saszevar were selected as the statistical population in the academic year of 1402-1401, and using stratified random sampling, 550 students were selected to complete the questionnaires, of which 471 answered the questionnaire. The research tools included the Rio Academic Engagement Scale (AEQ), Kharmai and Kameri Educational Hope Questionnaire (AHS), Benson et al.'s Developmental Capital Questionnaire (DAS) and Martin and Marsh's Academic Buoyancy Questionnaire (ABS). To analyze the data through structural modeling, SPSS-26 and Amos-24 software were used. According to the findings, the coefficient of the direct path of transformational capital to academic involvement and hope to study is significant at the 0.01 level, $\beta=0.469$ and $\beta=0.791$, respectively. The coefficient of the direct path of transformational capital to academic buoyancy with a standard coefficient of 0.492 with $P=0.498$, the coefficient of the direct path of academic engagement to academic buoyancy $\beta=0.311$ with a value of $P=0.639$ and the coefficient of the direct path of academic hope to academic buoyancy It is not meaningful. Finally, the indirect effect of transformational capital on academic buoyancy through academic involvement ($\beta = 0.115$, $P = 0.678$) and hope to study ($\beta = -0.014$, $P = 0.702$) is not significant. Therefore, according to the results of the research, the hypothetical model does not have a good fit, and the two variables of academic engagement and academic hope do not mediate between external transformational capital and academic buoyancy.